

РЕШЕНИЕ

№ 2306

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1046** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Г. М. Н. – директор на Агенция за държавна финансова инспекция, срещу решение от 26.11.2020г. на СРС, 108-ми състав, постановено по НАХД № 3348/2020г., с което е отменено НП № 11-01-566 от 21.02.2020г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл.256, ал.1 от ЗОП на С. Л. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4031,84 лева за нарушение на чл.17, ал.1 вр. с чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП.

Жалбоподателят твърди, че решението на СРС в частта относно преценката на случая като маловажен е неправилна и незаконосъобразна. АНО правилно е преценил, че за деянието не са налице условията, за да бъде преценен като маловажен случай. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Х., която поддържа касационната жалба. Претендира разности.

Ответникът - С. Л. Д. не взе становище по делото.

Представителят на СГП счита, че жалбата е основателна. Налице са предпоставки за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Въз основа на събраните по делото доказателства, Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното:

С. Л. Д. е заемал длъжността директор на Служба „Военна информация“ /СВИ/ към Министерство на отбраната за периода от 01.04.2016г. до 22.05.2018г.

На 14.03.2017г. е извършено плащане от СВИ по фактура № [ЕГН]/05.03.2017г. за доставена електроенергия от [фирма] на стойност 3 626,63 лева без ДДС /4351,96 лева с ДДС/. С това стойността на платените от СВИ през 2017 година суми за доставка на електроенергия преминала 70 000 лева. Преди това жалбоподателят не е предприел действия за възлагане на обществена поръчка чрез публично състезание или пряко договаряне. Не е сторил това и след плащането на сумата по фактура. Общата стойност на платените суми от СВИ през 2017г. за доставка на електроенергия била 335 986,67 лева без ДДС /403 183,96 лева с ДДС/.

На 11.04.2019г. директорът на АДФИ възложил на св. Т. извършването на финансова инспекция на СВИ. В хода на инспекцията, св. Т. установила горепосочените факти. Приела, че с плащането от 14.03.2017г., общата стойност на разходите за доставка на електроенергия за 2017г. надвишила 70 000 лева. Жалбоподателят, като публичен възложител на обществени поръчки, е възложил обществена поръчка по по-облекчен ред – директно възлагане, вместо да възлага на обществена поръчка чрез публично състезание или пряко договаряне. Приела е, че с това той е нарушил чл.17, ал.1 вр. чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП и е съставила на 27.08.2019г. срещу него акт за установяване на административно нарушение № 11-01-566. Въз основа на АУАН е издадено НП № 11-01-566 от 21.02.2020г.

С решението си СРС е приел, че при изготвяне на административните актове не са допуснати съществени процесуални нарушения, като е спазена формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

Въззивния съд е приел, че възложителят не е предприел действия за провеждане на предвидената по ЗОП обществена поръчка, вкл. и такава при по-облекчен ред. СРС е приел също така, че деянието е извършено при непредпазливост – жалбоподателят не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Въззивния съд е счел, че деянието е маловажно, тъй като неговата обществена опасност е много по-ниска от тази на типичните нарушения от този вид. Счел е също така, че наложената санкция се явява несъразмерно тежка спрямо тежестта на нарушението и предвид това е отменил НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е неправилно.

Съгласно чл.17, ал.1 от ЗОП възложителите са длъжни да приложат предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, когато са налице основанията за това. Видовете процедури са предвидени в разпоредбата на чл.18, ал.1 с. 3 и са: 1. открита процедура; 2. ограничена процедура; 3. състезателна процедура с договаряне; 4. договаряне с предварителна покана за участие; 5. договаряне с публикуване на обявление за поръчка; 6. състезателен диалог; 7. партньорство за иновации; 8. договаряне без предварително обявление; 9. договаряне без предварителна покана за участие; 10. договаряне без публикуване на обявление за поръчка; 11. конкурс за

проект; 12. публично състезание; 13. пряко договаряне. Съгласно чл.19, ал. 1 от ЗОП при възлагане на обществени поръчки публичните възложители прилагат процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 1 – 3, т. 6 – 8 и т. 11 – 13.

В чл.20 от ЗОП са предвидени и стойностни прагове, които определят коя от процедурите по чл.18 от ЗОП следва да бъде приложена. Съгласно ал.2 на същата разпоредба възложителите прилагат процедурите по чл.18, ал.1, т.12 или т. 13, когато обществените поръчки имат прогнозна стойност: 2. при доставки и услуги, включително и услугите по приложение № 2 – от 70 000 лв. до съответния праг по ал.1 (264 033 лв.) - в зависимост от вида на възложителя и предмета на поръчката. В конкретния случай са налице договори, надхвърлили минималният праг по чл. 20, ал. 2, т.2 от ЗОП.

Следователно съвсем правилно наказващият орган е приложил относимата санкционна норма на чл.256, ал.1 от ЗОП към датата на извършване на нарушението. Директното възлагане на обществена поръчка е най-облекченият ред по ЗОП и по-облекчен ред от този по чл. 18, ал. 1, т.12 и 13 ЗОП (по който е следвало да бъде извършена процесната обществена поръчка), поради което са налице всички предпоставки на хипотезата на санкционната норма. Размерът на имуществената санкция е определен правилно по реда на чл. 256, ал. 2 от ЗОП /в редакция ДВ бр. 13 от 16.02.2016 г. /, който сочи, че: " Възложител, който сключи договор, без да проведе процедура за възлагане на обществена поръчка при наличие на основания за това, или не спази изискването по чл. 99, се наказва с глоба в размер 10 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, но не повече от 50 000 лв. "

Изключително подробно и ясно административнонаказващият орган е изложил мотиви за определяне на размера на наложената глоба.

Следователно, обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на императивните изисквания на чл. 57 ЗАНН. Фактическата обстановка е правилно установена; по безспорен начин са доказани нарушението и нарушителят, правилно е квалифицирано извършеното нарушение и е определена санкционната норма.

Настоящият състав на АССГ намира, че случаят не е маловажен с оглед характера на охраняваните обществени отношения, които са засегнати с процесното нарушение, както и с оглед стойността на заплатеното, която стойност значително надвишава сумата от 70 000 лв.

Чрез ефективното налагане на глоба ще бъдат постигнати целите на наказването по чл. 12 ЗАНН.

При така изложено касационната инстанция намира, че обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление като законосъобразно.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, касационният състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.11.2020г. на СРС, 108-ми състав, постановено по НАХД № 3348/2020г. и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 11-01-566 от 21.02.2020г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание

чл.256, ал.1 от ЗОП на С. Л. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4031,84 лева за нарушение на чл.17, ал.1 вр. с чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Особено мнение.

Изцяло споделям изводите на СРС относно наличието на маловажност на нарушението предвид нормата на чл. 43, ал. 2, т.2а ЗЕ – за една обособена територия се издава само една лицензия за снабдяване с ел.енергия. Стойността на доставяната енергия се регулира от КЕВР съгласно чл. 21 ЗЕ. Ето защо и не би могло да се осъществи публично състезание.

Съдия:

/К.И./